

PREŽIHOV VORANC: SOLZICE

Prežihov Voranc je bil znan slovenski pisatelj. Pisal je zgodbe za otroke in odrasle. Ena med njimi je tudi knjiga Solzice. Razdeljena je na več manjših zgodbic.

KAZALO

Solzice

Tri pisanke

Nagrada

Prvi maj

Višja matematika

Dobro jutro

Potolčeni kramoh

Bolečina

Prvo pismo

Ajdovo strnišče

Levi devžej

1 Črtica: Prvi črtici je naslov Solzice. Pripoveduje o Prežihovem Vorancu ki je moral zjutraj na vse zgodaj popasti živino. Vendar njemu ni bil to problem. Njegov največji problem je bil, da se je bal iti v pekel saj je bilo tam zelo grozljivo. V peklu se je slišalo le žuborenje potoka in bilo je zelo temno. Prežihov Voranc je komaj čakal da bi lahko odšel domov. Končno je prisel domov. Odšel je spat. Ni mogel zaspti. Slišal je pogovor med očetom in materjo.mati je rekla da bi imela rada solzice vendar solzic ni nikjer drugje kot v peklu. Kmalu zatem je Voranc zaspal. Zjutraj je navse zgodaj vstal. To ni bila njegova navada. Pognal se je po stezicah in kmalu je prišel do pekla. Nabral je polno solzic ter spet zdirjal proti domu. Bila je še jutranja zarja ko je prišel domov. Mami je podaril solzice im takrat je vedel da je mami izpolnil največjo željo.

2 Črtica.:Tri pisanke. Pripoveduje o veliki noči .Takrat so morali otroci nositi pisanke. Pisanka je vsebovala lepo zapečen šarteljček pisanko in nekaj denarja. Ker so bili pri Vorančevih zelo revni je mama v šarteljček dala samo dva zeksa. Prišel je dan ko so morali otroci to nositi Prežihov Voranc se je odpravil k sirotici, da bi ji nesel pisanko, ko je hodil je srečal svojega sošolca vsedla sta se in se malo počinila. Nasproti je prišla sirotica, ki je nosil zelo veliko pisanko vsedla se je tudi ona. Prežihov Voranc je bil zelo zaskrbljen, da se bodo odločili odpreti vse tri pisanke. Saj je imel najmanjšo pisanko. Od sirotke je zahteval, da mu že kar na poti izroči pisanko, res mu jo je dala. Ko so se rašli je Voranc odprl pisanko od sirotke kjer je bilo veliko denarja. Vzel je denar in ga potisnil v svojo revno pisanko. Pri srcu mu je takoj postalo lažje. Vedel je da se je v tistem trenutku marsičemu izrekel. A nekaj mu je pa res ostalo in to kar dva zeksa.

3.Črtica:nagrada Lenčkin in Anejev oče je bil drevar. Stanovali so v hiši s posestvom v lasti drugega gospodarja. Gospodar je očetu naročil, da naj posekajo gozd. Tega so se hitro lotili. S težko muko sta pomagala tudi Lenčka in Anej. Bilo je že nekaj narejeno, ko je prišel gospodar. Lenčki in Aneju je obljubil veliko nagrado če bosta dobro delala. Od takrat naprej sta Lenčka in Anej kar tekmovala, kdo bo več naredil. Hitro so končali gospodar je prišel na ozemlje, da bi poračunali očetu je dal

premalo denarja! Ko je že odhajal, ga je oče spomnil, da je tudi Lenčki in Aneju dolžan nagrado. A gospodar je bil preskop. Lenčka in Anej sta ostala brez denarja.

4.Črtica: 1. maj. Voranc je vsako jutro ob zori, pred šolo zgodaj vstal ter odšel pasti ovce. Ko se je sprehajal po gozdni poti. Takrat je zaslišal zvok ljudi. Skril se je za grm kjer je spremljal dogodke. Ljudje so se približevali Vorancu in bolj ko so bili blizu njega bolj ga je bilo strah. Opazil je da ljudje nosijo v gumbnicah rdeče nageljne. Ljudje so ga že videli da se skriva. Ves v zadregi je prišel iz grmičevja . Vedel je, da se to bogati ljudje, saj je bil zelo reven. Med njimi je bila lepa deklica, ki je nosila rdeč nagelj. Ker je bil ravno takrat prvi maj, je Vorancu poklonila rdeči nagelj. Voranc tega ni nikoli pozabil in ni se več sramoval bogatih ljudi.

5.Črtica: Višja matematika. Govori o očetu od Voranca, ki je meril drva. To je bila njegova služba. Njegov gospodar ga je venomer opozarjal naj napiše več kot mu bo upil in takrat bo dobil tudi veliko večjo plačo in oče je bil zelo požrešen zato je to tudi storil. Napisal je še enkrat toliko kot mu je velel gospodar. In tako je dobival zelo veliko plačo. Nekega večera sta se oče in mati pogovarjala. Prežihov Voranc ni mogel zaspiti zato je prislihnil pogovoru. Slišal je kaj pomeni višja matematika. In od takrat naprej ni nikoli več očeta vprašal kaj pomeni to višja matematika.

6.Črtica: Dobro jutro. Govori o Prežihovem Vorancu , ki ni vedel kako bi pozdravil gospoda, ki je prišel mimo njega. V šoli so se učili pozdravljati po Nemško oče pa mu je velel, da mora pozdravljati Slovensko. Ni vedel kaj naj naredi. Ni mu bilo jasno ali je to Slovenec ali tujec. Odločil se je, da ga pozdravi Nemško saj je mislil, da je tujec. Pozdravil ga je Nemško vendar človek, ki ga je pozdravil ni bil tujec bil je Slovenec. Slovenec ga je hitro popravil ter rekel dobro jutro. Voranc ves v zadregi je odšel naprej in od takrat naprej ni nikoli več pozdravil po Nemško.

7.Črtica: Potolčeni kramoh: Govori o dečku z imenom Cencelj. V šoli so imeli dečka, ki je bil reven in samosvoj. Ker je sovražil

priimke so mu sošolci dali priimek Potolčeni kramoh. Kadar ga je zaslišal je bil ves besen in začel tepsti. Imel je majhne noge zato ga je v teku vsak premagal. Nekega dne ga je Voranc zbadal s tem priimkom. Skakala sta čez potok in se pretepala. Ko je Cencelj hotel skočiti čez potok se je poškodoval. Voranc mu je prisegel ,da mu nikoli več ne bo rekel Potolčeni kramoh. Obljubil mu je, da, če mu kdo še tako reče, da ga bo pretepel. In postala sta prava prijatelja.

8. Črtica:Bolečina. Ta zgodba govori o Vorancu, ki si je neizmerno želel, da bi nekoč zgorela šola. Ko je pasel ovce je videl, da se je blizu šole vnel požar. Zgorela je cerkev, gostilna in še nekaj javnih zgradb. Voranc si je zdaj še bolj želel, da bi zgorela šola. Vendar tega ni dočakal. Bil je neizmerno žalosten kajti šola ni in ni hotela zgoreti. Ko je popasel čredo se je ves žalosten odpravil proti domu. Prišel je domov ves objokan. Mama ga je vprašala kaj je narobe z njim. Z bolečino v srcu se ji je zaupal. Ko je mama izvedela kaj je narobe se ji ni zdelo prav, da Voranc joka.

9. Črtica:Prvo pismo. To poglavje govori o Vorancu, ki je moral napisati pismo. Mama mu je velela naj to pismo napiše on saj je znal v družini najlepše pisati. Dala mu je papir in čnilo. Narekovala mu je besedilo on pa je čitljivo pisal. Ko je že skoraj končal je ponesreči naredil veliko packo. Doma so imeli le ta papir zato je bila mama zelo razočarana. Voranc je hitro stekel po pivnik, a packe ni mogel izbrisati. Začel je pisati naslov, ko ga je že skorajda končal je bilo treba napisati še kraj kamor bo pismo poslano. A tukaj je nastal problem . Ni vedel ali naj napiše Klagenfurt ali Celovec. Posvetoval se je z očetom, ki je venomer uporabljal Slovenski jezik. Zato mu je velel naj napiše Celovec. In tako je napisal Celovec. Mati je pismo skrbno dala v nabiralnik.

10. Črtica: Ajdovo strnišče. To poglavje govori o Vorančevi babici , ki je žela strnišče. Voranc se je zavedal kako mora njegova babica služiti denar. Zato se je odločil, da odide do babice. Velel ji je, da ne sme več delati saj je že stara in se mora malo spočiti. Rekel ji je, da bo delal namesto nje. A babica ga ni poslušala in delala naprej. Rekla mu je, da je ne zanima

saj zadnjič žanje ajdovo strnišče. In to se je res zgodilo saj je babica ...

11.Črtica: Levi devžej. To poglavje govori o Vorančevi materi in o sosedovih otrokih. Sosedovi otroci so bili zelo revni. Vorančevi materi so se smilili. Bili so še čisto majhni ko jim je umrla mati. In venomer ko so prišli na obisk jim je naredila veliko hrane. Vsakemu je dala velik kos belega kruha. Včasih je dala največjemu dečku kos kruha tudi za očeta. Poleg tega jim je v žepe natresla tudi polne žepe suhega sadja. Zato so se otroci oblačevali v oblačila z zelo velikimi žepi. In tako je šlo dan za dnem .Prežihovi otroci so bili že rahlo v skrbeh. Saj so začeli sumiti da ima njihova mati rajši sosedove otroke kot njih. A to ni bilo res. Vorančeva mati je imela svoje otroke ravno tako rada le da je hotela biti dobra soseda zato je pomagala tudi njim.